

BIULETYN

ZWIĄZKU POLSKICH KAWALERÓW MALTAŃSKICH

SUWERENNEGO RYCERSKIEGO ZAKONU SZPITALNIKÓW ŚW. JANA JEROZOLIMSKIEGO,
ZWANEGO RODYJSKIM I MALTAŃSKIM

I POMOCY MALTAŃSKIEJ

Początek nowicjatu sprawiedliwości Władysława Macharskiego

Władysław Macharski Begins Novitiate of Justice

Kawaler Łaski Magistralnej w Posłuszeństwie Władysław Macharski rozpoczął nowicjat, który przygotowuje go do złożenia ślubów Kawalera Profesyjnego. Jest to niewątpliwie wielkie wydarzenie w życiu naszego Związku. Jeśli Opatrzność pozwoli konfr. Macharskiemu złożyć uroczyste śluby zakonne, będzie on w naszym Związku drugim, oprócz Fra' Jerzego Lasockiego, członkiem Zakonu I klasy, czyli zakonnikiem w rozumieniu prawa kanonicznego. Dołączy on tym samym do grona ok. 50 członków Zakonu Maltańskiego, którzy stanowią jego duchowy tron. Uroczystość ta miała miejsce 26 kwietnia w czasie Mszy św. sprawowanej w kaplicy Pałacu Książęco-Arcybiskupiego w Krakowie. O tym, że jest to wielkie wydarzenie nie tylko w życiu samego Nowicjusza, ale i całego Zakonu Maltańskiego, a w szczególności Związku Polskich Kawalerów Maltańskich, wspomniał w swoim kazaniu mistrz nowicjatu Kapelan Konwentualny a.h. o. Marek Pieńkowski OP.

„Każdy ślub - mówił - tworzy w Zakonie pewną nową jakość, ta nowa jakość staje się w jakimś stopniu udziałem wszystkich członków Zakonu”.

Na zakończenie Mszy św. Nowicjusz poprosił wszystkich o modlitwę w jego intencji, którą z największą radością przekazujemy Czytelnikom.

Redakcja składa konfr. Macharskiemu serdeczne gratulacje.

Władysław Macharski, Knight of Magistral Grace in Obedience, began a novitiate which will prepare him to make the vows of a Professed Knight. This is indeed a great event in the life of our Association. If Providence allows konfr. Macharski to profess his solemn monastic vows, he will be the second member of our Association, after Fra' Jerzy Lasocki, who is a first-rank member of the Order of Malta, a monk in the eyes of Canon Law. He will become one of a group of about 50 members of the Order who form its spiritual core. The ceremony of initiation took place on April 26th during a Mass celebrated in the chapel of the Palace of the Prince Archbishops in Kraków. In his sermon, Conventual Chaplain a.h. and Master of the Novitiate Father Marek Pieńkowski OP stressed that this is a great event not only in the life of the candidate, but of the entire Order of Malta and in particular of the Polish Association of Knights of Malta.

“Every profession of vows,” he said, “creates in the Order a certain new quality; this new quality is shared, in some way, by all members of the Order.”

At the end of the Mass, the candidate asked all those present for prayers in his intention. With great joy we pass along his request to our readers.

The editors extend sincere congratulations to Konfr. Macharski.

☛ J.E. ks. abp. Angelo Acerbi, nowy Prałat Zakonu został mianowany na to stanowisko 21 czerwca 2001 dekretem Kongregacji do Spraw Biskupów. Urodził się w Sesto Godano, we Włoszech 23 września 1925 r. Świecenia kapłańskie otrzymał w r. 1948. Jest doktorem prawa kanonicznego i licencjatem teologii. Od roku 1954 pracuje w Stolicy Apostolskiej, początkowo w nuncjaturach w Kolumbii i Francji, następnie w Sekretariacie Stanu. W roku 1974 konsekrowany na arcybiskupa, pełnił służbę jako nuncjusz kolejno na Nowej Zelandii, w Kolumbii, na Węgrzech i wreszcie do marca br. w Holandii.

☛ W 23 czerwca br. została poświęcona karetka ufundowana przez lady Marinę Marks dzięki staraniom konfratra Andrzeja Meesona Kielanowskiego. Karetka wykorzystywana jest przez grupę krakowską MSM. Następnego dnia miała miejsce uroczystość dekoracji Lady Marks Orderem Pro Merito Melitensi con la corona. Do Krakowa lady Marks przybyła z Katowic, gdzie była gościem Oddziału Górnośląskiego Pomocy Maltańskiej. Przypomnijmy, że również dzięki zaangażowaniu konfratra Andrzeja Meesona Kielanowskiego dwa lata temu Lady Marks ufundowała Ambulans marki Fiat Ducato dla grupy katowickiej PM.

☛ H. Ex. Abp. Angelo Acerbi is the new Prelate of the Order of Malta. He was appointed on June 21st 2001 by a decree of the Congregation for Bishops. Born in Sesto Godano, Italy, on September 23rd 1923, he was ordained to the priesthood in 1948. He is a Doctor of Canon Law and a licentiate of theology. Since 1954 he has worked at the Holy See, first in the Nunciatures in Colombia and France, then in the Secretariat of State. He was consecrated as Archbishop in 1974, and subsequently served as Papal Nuncio in New Zealand, Colombia, Hungary and until March of this year, in the Netherlands.

☛ On June 23rd 2001 there was the consecration of an ambulance funded by Lady Marina Marks, to be used by the Kraków chapter of Maltese Medical Aid. The following day Lady Marks was decorated with the Order Pro Merito Melitensi con la Corona. Lady Marks came to Kraków from Wrocław, where she was the guest of the Upper

Dr Krzysztof Moczurad, Lady Marina Marks,
Juliusz hr. Ostrowski, dr Andrzej Meeson Kielanowski

Silesian Chapter of Maltese Medical Aid. We wish to remind you that thanks to the efforts of Konfr. Andrzej Meeson Kielanowski, two years ago Lady Marks funded a Fiat ambulance for the Katowice Chapter of MMA.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że
With deep sadness we report that

ś.p.

Aleksander baron Bystram

Kawaler Honoru i Dewocji
Knight of Honor and Devotion
zmarł w Londynie 3 lipca 2001 roku.
passed away on July 3rd in London.

Rodzinie Zmarłego wyrażamy słowa najgłębszego współczucia.
We express our sincerest sympathy to the family of the departed.

Prezydent, Zarząd i Członkowie ZPKM
The President, Board of Directors and Membership of ZPKM

► Dekretem Wielkiego Magisterium przyjęci zostali do Zakonu czterej nowi polscy członkowie: Jerzy Maria Donimirski, Andrzej Potworowski, Wojciech Maria Starowieyski i Adam hr. Tyszkiewicz, wszyscy w kategorii Kawalerów Honoru i Dewocji.

Jerzy Maria Donimirski, architekt z wykształcenia, jest właścicielem firmy Donimirski Pałac Pugetów. Żonaty z Anną z Tarnowskich, ojciec czworga dzieci. Mieszka w Korzkwi pod Krakowem.

Andrzej Potworowski, absolwent Politechniki Łódzkiej, jest przedstawicielem firm zagranicznych w Polsce. W latach 1992-95 był ambasadorem Polski w Finlandii. Jest skarbnikiem Komitetu Budowy Szkoły Przymierza Rodzin im. Jana Pawła II na Ursynowie w Warszawie, a także członkiem zarządu Warszawskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Ziemiańskiego. Mieszka w Warszawie. Żonaty z Barbarą z Zańskich, ma dwoje dzieci i dwóch wnuków.

Wojciech Maria Starowieyski, absolwent Politechniki Krakowskiej, przedsiębiorca. Współorganizator obu Międzynarodowych Weekendów Maltańskich. Członek kilku stowarzyszeń, m.in. współzałożyciel Towarzystwa Przyjaciół Filharmonii Krakowskiej. Żonaty z Beatą z Malczewskich, ojciec dwóch córek. Mieszka w Krakowie.

Adam hr. Tyszkiewicz od wielu lat organizuje wspólnie z żoną duże transporty lekarstw dla Polski. Mieszka w Los Angeles.

► ZPKM włączył się w akcję niesienia pomocy ofiarom powodzi w Polsce południowej i środkowej. Dzięki zbiórkom prowadzonym przez wolontariuszy Pomocy Maltańskiej i własnym środkom poszkodowani przez żywioł otrzymali pomoc rzeczową wartości 180 tys. zł i środki finansowe w wysokości 30 tys. zł. Akcja niesienia pomocy powdżianom trwa nadal, a jej rozmiary zależą od tego, jak wielkie środki uda się pozyskać.

► 18 Międzynarodowy Obóz dla Niepełnosprawnej Młodzieży tym razem gościł w Harskamp w Holandii (14-21 lipca br). Wzięło w nim udział 350 osób z całej Europy, w tym 15 osobowa grupa polska (6 niepełnosprawnych i 9 opiekunów, w ich liczbie Szpitalnik ZPKM dr Krzysztof Moczurad). Uczestnicy przede wszystkim

► By a decree of the Grand Magistry, four Polish members were accepted into the Order: Jerzy Maria Donimirski, Andrzej Potworowski, Wojciech Maria Starowieyski and Adam Count Tyszkiewicz. All of them are in the category of Knights of Honor and Devotion.

Jerzy Maria Donimirski, an architect, is the proprietor of the firm Donimirski Pałac Pugetów. He is married to Anna née Tarnowska and has four children. He lives in Korzkiew near Kraków.

Andrzej Potworowski, a graduate of the Łódź Polytechnic, is a representative of foreign firms in Poland. In the years 1992-95 he was the Polish Ambassador to Finland. He is the treasurer of the Committee for Building the John Paul II School of the Alliance of Families in the Ursynów district of Warsaw, and also a member of the Board of Directors of Warsaw Chapter of the Polish Alliance of Landowners. He lives in Warsaw, is married to Barbara née Zanska, has two children and two grandchildren.

Wojciech Maria Starowieyski is a graduate of the Kraków Polytechnic and an entrepreneur. He was co-organizer of both Maltese International Weekends. He is a member of several organizations, among others being a co-founder of the Society of Friends of the Kraków Philharmonic. He is married to Beata née Malczewska, has two daughters, and lives in Kraków.

Adam Count Tyszkiewicz, together with his wife, has for many years organized large transports of medicines to Poland. He lives in Los Angeles.

► The Polish Association of Knights of Malta has joined the relief action to assist flood victims in central and southern Poland. Thanks to the contribution drive organized by Maltese Medical Aid, and the Association's own resources, the victims received material assistance valued at 180,000 zł. and financial assistance in the amount of 30,000 zł. The relief action is continuing, and its scope will depend on the magnitude of means that can be collected.

► The eighteenth International Camp for Handicapped Youth was held in Harskamp, the Netherlands, July 14th to 21st, 2001. There were 350 participants from around Europe, including 15 from Poland (6 handicapped and 9 caregivers, including the Hospitalier Krzysztof Moczurad). The participants mostly rested,

Akcja pomocy powdżianom
Help to flood victims

kim odpoczywali, nie zabrakło oczywiście czasu na modlitwę i zwiedzanie, m.in. w Amsterdamzie, w Hertogenbosch i Muzeum Zuidersee.

► Doroczna Pielgrzymka Zakonu do Lourdes odbyła się w dniach 4-8 maja br. Polska grupa liczyła 35 osób: 10 niepełnosprawnych

JE Ksiądz Arcybiskup dr Edmund Piszcz, Metropolita Warmiński dekorowany przez JE Prezydenta ZPKM Juliusza hr. Ostrowskiego

HE dr Edmund Piszcz, Archbishop of Warmia being decorated by HE Julius Count Ostrowski

i 25 opiekunów, w tej liczbie 8 dam i kawalerów maltańskich, m.in. Prezydent Honorowy Władysław hr. Tarnowski i Szpitalnik dr Krzysztof Moczurad.

► W dniach 31 sierpnia – 2 września br. przebywała w Klebarku Wielkim k. Olsztyna, siedzibie Kapelanatu ZPKM, czteroosobowa delegacja z Prezydentem i Szpitalnikiem na czele. W trakcie pobytu podpisany został akt notarialny przekazania na rzecz ZPKM działki i domu przeznaczonego na szkolenie Pomocy Maltańskiej. W dniu 2 września br. Prezydent ZPKM J.E. Juliusz hr. Ostrowski udekorował Metropolitę Warmińskiego ks. Arcybiskupa dr. Edmunda Piszcz Wielkim Krzyżem Orderu „Pro Piis Meritis” za zasługi w szerzeniu dzieł miłosierdzia oraz w uznaniu osobistego zaangażowania w instalację struktur Zakonu Maltańskiego na Warmii. Dekoracja została dokonana podczas Mszy św. po uroczystości odsłonięcia pomnika pomordowanych kapłanów i diecezjan Ziemi Warmińskiej, której patronowała Małżonka Premiera RP pani Ludgarda Buzek.

W tydzień później delegacja Zarządu ZPKM ponownie odwiedziła Olsztyn, aby wziąć udział w otwarciu Hospicjum opieki paliatywnej zorganizowanego przez naszą Delegaturę na Warmii. 15-lóżkowe Hospicjum przyjmie pierwszych chorych na początku października br.

Msza św. w Klebarku Wielkim, od lewej (*The Holy Mass in Klebark Wielki, from left to right*): dr Krzysztof Moczurad, Juliusz hr. Ostrowski, Edward Mier Jędrzejowicz, Lech Sulimierski

but of course there was time for prayer and for sightseeing to places like Amsterdam, Hertogenbosch and the Zuidersee Museum.

► The annual pilgrimage of the Order to Lourdes took place May 4th to 8th. The Polish contingent had 35 participants: 10 handicapped persons and 25 caregivers, including among them 8 Knights and Dames of Malta, including Honorary President Władysław Count Tarnowski and Hospitaller Dr. Krzysztof Moczurad.

JE Ksiądz Arcybiskup dr Edmund Piszcz, Metropolita Warmiński podczas uroczystej Mszy św. w Klebarku Wielkim

HE dr Edmund Piszcz, Archbishop of Warmia during the Holy Mass in Klebark Wielki

► On August 31st through September 2nd of this year, a four-person delegation headed by the President and Hospitaller visited the seat of the Chaplain of the Polish Association of Knights of Malta in Klebark Wielki near Olsztyn. During this visit, a legal document was signed granting the Association title to a parcel of land and a building intended for the training of Maltese Medical Aid volunteers. On September 2nd, the President of the Association, H.E. Julius Count Ostrowski bestowed the Grand Cross of the Order “Pro Piis Meritis” on Dr. Edmund Piszcz for his efforts in propagating works of mercy and in recognition of his personal involvement in establishing organizational structures of the Order of Malta in the Warmia region. The decoration took place during a Holy Mass following the ceremony of unveiling of the monument to murdered priests and faithful of the Warmia Diocese. The unveiling was under the patronage Mrs. Ludgarda Buzek, the wife of the Premier of the Republic of Poland.

A week later a delegation of the Board of Directors of the Association again visited Olsztyn to take part in the opening of a Hospice of palliative care organized by our Delegation in Warmia. The 15-bed Hospice will admit its first patients at the beginning of October 2001.

Działalność szpitalnicza Zakonu na Rodos 1310-1523

Hospitaller Activities of the Order on Rhodes, 1310-1523

Maciej Koszutski

Po przeniesieniu władz Zakonu na Rodos w 1310 roku, tak szybko jak tylko było to możliwe 22 kwietnia 1311 roku otwarto „Szpital dla Panów Chorych”. Instytucja ta miała taki sam charakter jak Szpital jerozolimski i akkański - przyjmowała zarówno chorych jak i pielgrzymów i bezdomnych.

Bardzo szybko okazało się, że obiekt ten nie spełniał oczekiwań. 4 listopada 1314 roku podjęto decyzję o budowie nowego Szpitala za olbrzymią wówczas sumę 80000 bizantów. Mimo pochlebnych opinii współczesnych i ta lecznica okazała się niewystarczająca. Budowę nowego obiektu - Sacra Infermeria - podjęto za rządów Wielkiego Mistrza Antonia Fluvia de la Rivera w 1437 roku, prace kontynuowano w latach 1439 i 1440, gdy Wielkim Mistrzem był Jean de Lastic. Wreszcie po licznych przerwach Szpital oddano dla chorych w roku 1478 za panowania Wielkiego Mistrza Pierre'a d'Aubusson.

Było nowością, że Szpital ten był przeznaczony wyłącznie dla chorych i rannych. Drugą nowością było to, że znajdowały się w nim także pojedyncze pokoje, dla chorych, których trzeba było z różnych względów izolować. Duże pomieszczenie przeznaczono na aptekę szpitalną. Szpitalem zarządzał Wielki Szpitalnik, wywodzący się z „Języka” Francuskiego i Brat Infermariusz, wspomagało ich dwóch urzędników zwanych „proud'hommes” lub „prodomi”, pełniących funkcje administracyjno-aprowizacyjne. Opiekujący się chorymi lekarze mieli obowiązek dwukrotnego ich wizytowania - rano i wieczorem w asyście pielęgniarzy. Brat Infermariusz także dwukrotnie odwiedzał chorych. Chorzy przed przyjęciem do szpitala byli kąpani, spowiadali się i przyjmowali Komunię Świętą i przekazywali swój testament zarządowi Szpitala. Aby zdrowiejący chorzy nie zakłócili innym spokoju grą w karty, kości oraz głośnym czytaniem - przestrzegano przed tym regulamin napisany na pergaminie i zawieszony na łańcuchu w każdej sali.

Codziennie rano kapelan odprawiał dla chorych Mszę świętą. Ponieważ w Szpitalu leczeni byli również ortodoksyjni Grecy, szpital rodyjski, a później także maltański utrzymywał kapelana wyznania prawosławnego, zwanego w dokumentach „papa greco”.

O wysokim kunszcie i wiedzy medycznej lekarzy i pielęgniarzy szpitala świadczy fakt wyleczenia ciężko rannego Wielkiego Mistrza Pierre'a d'Aubusson. 27 lipca 1480 roku poprowadził on, okulały wskutek przeszycia uda strzałą nieprzyjacielską, zwycięski kontratak przeciwko Turkom Mezik Paszy, wysłanych dla podboju Rodos przez sułtana Mehmeda II - zdobywcę Konstantynopola. Bohaterski zwierzchnik Zakonu został wtedy ugodzony włócznią, która przebiła napierśnik i klatkę piersiową, uszkadzając płuco.

Na Rodos wielcy mistrzowie uprzednio nazywani jedynie „mistrzami Szpitala” przyjmują tytuł „*Sanctae Domus Hospitalis*

After the leadership of the Order was moved to Rhodes in 1310, a new “Hospital for our Masters the Sick” was opened as soon as possible, on April 22 1311. This institution had the same character as those of Jerusalem and Acre - it accepted both the sick and pilgrims and homeless.

Very quickly it became apparent that this facility did not live up to expectations, and on November 4, 1314, it was decided to undertake the construction of a new Hospital – for the then enormous sum of 80,000 bizants. Despite the favorable opinions of its contemporaries, this clinic also turned out to be inadequate.

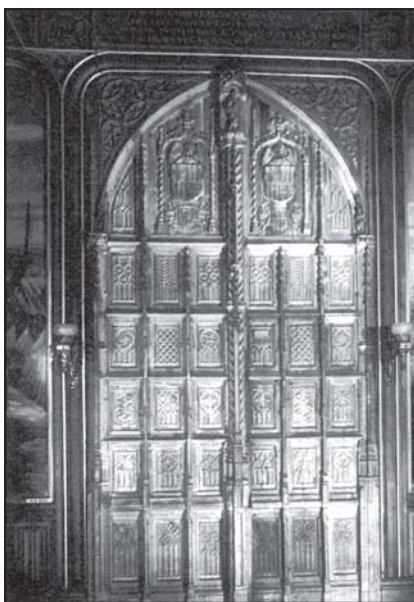
The construction of yet another facility - Sacra Infermeria - was begun under the leadership of Grand Master Antonio Fluvia de la Rivera in 1437, work continued in 1439 and 1440, when the Grand Master was Jean de Lastic. Finally, after many interruptions of work, the Hospital was opened in 1478, under Grand Master Pierre d'Aubusson.

It was a novelty that this Hospital was intended exclusively for use by the sick and wounded. Another innovation was that it also contained single rooms for patients who, for various reasons, needed to be isolated. A large space was dedicated to the hospital pharmacy. The hospital was administered by the Grand Hospitaller who was French-speaking, and a Brother Infirmarian; they were assisted by two functionaries called “proud'hommes” or “prodomi” whose duties included administrative and provisioning functions. Doctors attending to the patients had the obligation of visiting them twice daily - in the morning, and in the evening accompanied by

male nurses. The Brother Infirmarian also visited the sick twice daily.

Before being admitted to the hospital, the sick were bathed, went to confession, received Holy Communion and submitted their last will and testament to the hospital administration. So that convalescing patients would not disturb the peace of others by games of cards, throwing of dice or reading aloud, regulations forbidding such behavior were written on parchment and hung on a chain in each ward. Each morning, the chaplain celebrated Holy Mass for the patients. Because there were also Greek Orthodox patients, the Hospital on Rhodes, and later the one on Malta, had a chaplain of the Orthodox rite, who was listed in the records as “papa greco.”

The high degree of skill and medical knowledge of the doctors and nurses of the hospital is attested to by the fact that the seriously wounded Grand Master, Pierre d'Aubusson, was nursed back to health. On July 27 1480, already lame from a thigh wound from an enemy arrow, he led a victorious counterattack against the Turks of Mezik Pasha, sent to conquer Rhodes by Sultan Mehmed II, the conqueror of Constantinople. The heroic leader of the Order was struck with a spear which punctured his breastplate and chest, damaging his lung.

Główne drzwi Szpitala Rodyjskiego
The door to the Hospital of Rhodes

Sancti Joannis Hierosolymitani Magister Humilis et Pauperum Christi Custos".

Wobec ograniczenia dostępu do szpitala wyłącznie do chorych, dla bezdomnych i pielgrzymów Fra' Domenico d'Allemagna wybudował Hospicjum św. Katarzyny. Wielki Mistrz Emeryk d'Amboise stworzył pierwszą w świecie instytucję, typu państwowego dozoru sanitarno-epidemiologicznego. Byli to Domini Sanitatis - komisja składająca się z dwóch kawalerów-profesów i dwóch miejscowych notabli, do której w razie potrzeby dołączano lekarzy i aptekarzy zakonnych. Według stworzonych na Rodos zasad epidemiologicznych, każdy człowiek lub załoga statku mająca kontakt z chorym na chorobę uznawaną za zakaźną wymagali czterdziestodniowej (quaranta) izolacji - stąd termin kwarantanna. Osoby wyłamujące się spod tych rygorów płaciły 50 dukatów kary. Komisja kontrolowała również aptekarzy, czy wykonywane przez nich leki mają odpowiedni skład jakościowy i ilościowy oraz czy cena za nie była sztucznie zawyżona.

The Grand Masters of the Order, heretofore called only "Masters of the Hospital," on Rhodes took the title "*Sanctae Domus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Magister Humilis et Pauperum Christi Custos*."

Because the use of the hospital was limited to the sick, Fra' Domenico d'Allemagna built the Hospice of St. Catherine for the homeless and for pilgrims. Grand Master Emery d'Amboise established the world's first institution charged with governmental oversight of sanitation and epidemiology. This was known as *Domini Sanitatis*, a commission made up of two Professed Knights and two prominent local citizens; doctors and pharmacists from the hospital's staff were added to the commission as necessary. According to the epidemiological principles developed on Rhodes, every person or ship's crew which had contact with a someone ill with a sickness deemed infectious, needed to be isolated for forty days - hence the term quarantine, from the Latin *quaranta* for forty. Persons who broke these rules were subject to a fine of 50 ducats. The commission also oversaw the pharmacists, to ascertain that the medicines they prepared had the appropriate qualitative and quantitative makeup, and that the price was not artificially inflated.

Konferencja

Conference

IX Konferencja Szpitalników Europejskich Zakonu Maltańskiego

9th Conference of European Hospitallers of the Order of Malta

Krzysztof Moczurad

W dniach 23 do 25 marca 2001 roku obradowała po raz pierwszy w historii w Polsce, w Krakowie IX Konferencja Szpitalników Europejskich Zakonu Maltańskiego. Powierzenie organizacji konferencji Związkowi Polskich Kawalerów Maltańskich było wyrazem zaufania dla naszego Związku i wyrazem uznania dla coraz większej aktywności we wszystkich rodzajach działalności charytatywnej, humanitarnej i innych. W spotkaniu wzięli udział nie tylko Szpitalnicy europejscy z Wielkim Szpitalnikiem Zakonu Maltańskiego Albrechtem br. von Boeselagerem na czele, lecz także m.in. prezydent ECOM (Emergency Corps of the Order of Malta), suborganizacji Zakonu zajmującej się niesieniem pomocy w sytuacjach kryzysowych, a więc w przypadku klęsk żywiołowych lub wojny; koordynator PCO - organizacji, która koordynuje projekty działań podejmowanych przez różne suborganizacje Zakonu; Sekretarz Generalny CIOMAL (Comité Executif International de l'Ordre de Malte pour l'Assistance aux Lepreux) organizacji zajmującej się w dalszym ciągu walką z trądem oraz prezydent wykonawczy Malteser Hilfsdienst, a więc niemieckiej Pomocy Maltańskiej. Poza europejskimi udział w konferencji wzięli także szpitalnicy m.in. z USA i Kanady.

Konferencję szpitalników poprzedziło dzień wcześniej spotkanie członków AIOM (Action International of the Order of Malta), które było jak gdyby wstępem do spotkania szpitalników.

W pierwszym dniu konferencji Mszę św. w intencji udanych obrad sprawował ksiądz infułat Andrzej Bielański, natomiast w drugim dniu uczestniczyliśmy w Eucharystii sprawowanej przez J.Em. ks. Franciszka kard. Macharskiego. Obie Msze były sprawowane w udekorowanej sztandarami Zakonu Katedrze Wawelskiej.

Bardzo bogaty program konferencji objął cały szereg problemów przed jakimi stoi Zakon Maltański. Prezydent ECOM Nicholas de Cock de Rameyen oraz Sekretarz Generalny Ingo Radtke przedstawili raport z działalności ECOM w roku ubiegłym oraz

On March 21st to 25th of 2001 there convened the 9th Conference of European Hospitallers of the Order of Malta, held for the first time ever in Poland, in Kraków. Entrusting the organization of the conference to the Polish Association of Knights of Malta was an expression of confidence in our Association, and recognition for our active involvement in all kinds of charitable and humanitarian works. Participants of the conference included not only the European Hospitallers led by the Grand Hospitaller of the Order of Malta, Albrecht br. von Boeselager, but also the President of ECOM (Emergency Corps of the Order of Malta), a subunit of the Order for bringing aid in crisis situations such as natural disasters and wars; the Coordinator of PCO, an organization which coordinates the plans of various works undertaken by subunits of the Order; the Secretary-General of CIOMAL (Comité Executif de l'Ordre de Malte pour l'Assistance aux Lepreux), an organization which is still carrying on the battle against leprosy; and the Executive Director of Malteser Hilfsdienst, the German Maltese ambulance corps. Besides the Europeans, the Hospitallers from the United States and Canada also participated.

On the day preceding the Conference of Hospitallers, there was a meeting of members of AIOM (Action International of the Order of Malta); this was a prelude to the meeting of the hospitallers.

On the first day of the Conference, a Mass in the intention of successful deliberations was celebrated by Msgr. Andrzej Bielański, while on the second day we took part in a Eucharist led by H.Em. Francis Cardinal Macharski. Both Masses were celebrated in Wawel Cathedral, which was decorated with flags of the Order.

The richly varied agenda of the conference covered a whole series of issues facing the Order of Malta. The President of ECOM, Nicholas de Cock de Rameyen, and Secretary-General Ingo Radtke presented a report of the activities of ECOM during the past

strategię działania w bliższej i dalszej przyszłości. Podkreślono również, że już w najbliższym czasie ECOM uzyska status organizacji międzynarodowej pozwalający pozyskiwać niezbędne środki z funduszy międzynarodowych.

Sekretarz Generalny CIOMAL Carlos de Bauverd przedstawił zagadnienie kontynuowania walki z trędą, którą to chorobą jest dotkniętych na całym świecie nadal prawie 5 milionów ludzi. Pojawiają się również z nią związane ogromne problemy społeczne.

W zagadnienia związane z funkcjonowaniem Szpitala Świętej Rodziny w Betlejem (Hospital of the Holy Family Bethlehem) wprowadzał uczestników konferencji Prezydent OHFOM (Oeuvres Hospitalières Françaises de l'Ordre de Malte) baron Jacques Guerrier de Dumast. Szpital ten, położony na terenie Autonomii Palestyńskiej, musi borykać się z różnego rodzaju trudnościami spowodowanymi m.in. specyficzną sytuacją w regionie, w którym się znajduje.

Wreszcie Koordynator PCO Edmond de Pouillet omówił trudności i działania podejmowane do ich przezwyciężenia, aby projekty różnych akcji prowadzonych przez Zakon mogły być w pełni realizowane.

Szpitalnicy przeprowadzili długą dyskusję związaną z przedstawieniem oficjalnego stanowiska Zakonu dotyczącego zagadnienie nowych biotechnologii oraz wyrazili swój pogląd dotyczący eutanazji. Stanowisko Zakonu jest w tym wypadku

jednoznaczne, zgodnie z zasadą, że nie wolno dysponować życiem ludzkim, które jest wartością nadrzędną („Thou shalt not kill”).

W kolejnym punkcie obrad omówiono działania Posterunków Pierwszej Pomocy (First Aid Service) zorganizowanych przez Zakon, a zabezpieczających cztery bazyliki większe Rzymu podczas Roku Jubileuszowego 2000. Podkreślono wielkie zaangażowanie wolontariuszy z wielu krajów biorących udział w udzielaniu pierwszej pomocy licznie przybywającym pielgrzymom z całego świata. Szczególnie cieszy bardzo pozytywna opinia wyrażona o pracy wolontariuszy z Polski.

Przywilejem szpitalnika kraju, w którym odbywają się obrady jest możliwość dłuższego omówienia działalności swojego związku narodowego. Z tego przywileju oczywiście skorzystał również polski szpitalnik przedstawiając szczegółowo działalność Związku Polskich Kawalerów Maltańskich oraz Pomocy Maltańskiej (Maltańskiej Służby Medycznej) w roku 2000. Można nieskromnie stwierdzić, że to sprawozdanie spotkało się z wielkim aplauzem ze strony uczestników konferencji, podkreślających w swoich wypowiedziach fakt, że pomimo niezbyt wielkiej liczby członków, ZPKM prowadzi bardzo rozległą działalność. Podkreślono także fakt udzielania przez ZPKM pomocy innym krajom (dotyczy to Ukrainy i Kazachstanu), a także naszej reakcji na apel ECOM podczas wojny na Bałkanach, kiedy to dzięki ofiar-

year, and a strategy for action in the near and long term. They also pointed out that ECOM will soon attain the status of an international organization, allowing it to receive essential financial means from international funds.

The Secretary-General of CIOMAL Carlos Bauverd discussed issues in the battle against leprosy, which still afflicts almost 5 million people world-wide. It is accompanied by enormous social problems.

Baron Jacques Guerrier de Dumast, President of OHFOM (Oeuvres Hospitalières Française de l'Ordre de Malte) introduced the participants to the issues related to the Hospital of the Holy Family in Bethlehem. This hospital, which lies in the territory of the Palestinian Authority, faces many difficulties caused, among others, by the specific situation in the region.

Finally, the Coordinator of PCO Edmond de Pouillet discussed the difficulties encountered in various activities undertaken by the Order, and the actions taken to overcome these difficulties.

The Hospitallers held a long discussion connected with the official stance of the Order relative to the issue of new biotechnologies, and they expressed their opinion concerning euthanasia. In this regard, the position of the Order is unequivocal, adhering to the principle that man must not dispose of human life, which has supra-natural value (“Thou shalt not kill”).

In the next agenda item we talked about the activities of First Aid Services organized by the Order, which provided services at the four Major Basilicas of Rome

during the Jubilee Year of 2000. Many volunteers from many countries were actively engaged in providing first aid to numerous pilgrims from all over the world. It was especially gratifying to hear the very positive opinions about the work of volunteers from Poland.

It is a privilege of the Hospitaller of the country hosting the conference to present a more extensive description of the activities of his own National Association. Of course the Polish Hospitaller took advantage of this privilege, presenting in detail the activities of the Polish Association of Knights of Malta and of Maltese Medical Aid in the year 2000. It can be said, perhaps with a lack of humility, that this presentation was met with great applause by the participants of the conference. They noted that despite the small number of its members, the Polish Association conducts extensive activities and also assists other countries (meaning Ukraine and Kazakhstan). We were evaluated very positively for our reaction to the appeal of ECOM for assistance during the Balkan war, when thanks to the generosity of our members we could support the activities of special groups providing humanitarian and medical assistance.

At the conclusion of the sessions, Hospitallers from other countries presented reports on various Pories and National Associations, including Spain, Portugal and Canada, who recently began their terms of office.

Wielki Szpitalnik Zakonu br. Albrecht von Boeselager
The Grand Hospitaller of the Order Albrecht baron Boeselager

ności naszych członków mogliśmy wesprzeć m.in. działalność specjalnych grup udzielających pomocy humanitarnej i medycznej.

Na zakończenie obrad sprawozdania z działalności poszczególnych związków narodowych i przeoratów przedstawili szpitalnicy z innych krajów, w tym m.in. trzech nowowybrani szpitalnicy z Hiszpanii, Portugalii i Kanady.

Podsumowując obrady, Wielki Szpitalnik Zakonu Maltańskiego br. Albrecht von Boeselager ocenił je jako bardzo istotne dla dalszej działalności Zakonu Maltańskiego, który nie tylko kontuuje, ale i stale rozwija swoją działalność. Wyraził też swoje uznanie za sposób przeprowadzenia organizacji konferencji przez stronę polską.

Konferencja szpitalników to nie tylko obrady, lecz także (o ile czas na to pozwala) zapoznanie się choćby z fragmentem działalności danego związku, a także poznania kultury i zabytków jego kraju. Uczestnicy konferencji przeszli wraz z przewodnikiem Drogą Królewską z Wawelu na Rynek Główny odwiedzając m.in. Bazylikę Mariacką.

Natomiast w godzinach popołudniowych nastąpił wyjazd do Wieliczki i zwiedzanie kopalni soli. Wizyta w Wieliczce – zwłaszcza dla osób będących tu po raz pierwszy – pozostawiła niezatarte wrażenie. Dzień wcześniej Panie towarzyszące szpitalnikom wraz z osobami towarzyszącymi z Polski poza zwiedzeniem muzeów złożyły wizytę w Domu Dziennego Pobytu dla dzieci specjalnej troski prowadzonym przez ss. Miłosierdzia w Krakowie, który wspiera finansowo ZPKM, spotykając się zarówno z dziećmi jak i z opiekunami. Pozostawiły tam hojny dar.

Po zakończeniu konferencji szpitalników część jej uczestników, która nie musiała wyjechać wcześniej z Polski, odbyła wraz z członkami ZPKM i wolontariuszami z Pomocy Maltańskiej pielgrzymkę na Jasną Górę uczestnicząc w specjalnie z tej okazji koncelebrowanej Mszy św. przed Cudownym Obrazem Pani Jasnogórskiej.

In summarizing the deliberations, the Grand Hospitaller of the Order of Malta, br. Albrecht von Boeselager expressed the opinion that this conference was essential to the ongoing activities of the Order, which not only continues its tradition of service, but is expanding it. He also expressed his appreciation for the way in which the Polish Association had organized the conference.

The Conference of Hospitallers is not only about sessions of deliberations, but also an opportunity, should time allow, to become familiar with at

least a fragment of the activities of the various Associations, and also with the country that hosts the conference. The conference participants walked the Royal Road from Wawel Castle to the Main Market Square, stopping to visit the Basilica of St. Mary. They also visited the ancient salt mine at Wieliczka. This visit – especially for those who saw Wieliczka for the first time – was an unforgettable experience. A day earlier, the ladies who accompanied the Hospitallers to the conference, together with their Polish guides, toured museums and visited the Day Care Center for children with special needs run by the Sisters of Mercy of St. Vincent dePaul with the financial support of the Association. There they met with the children and the caregivers, and left a generous donation.

After the conclusion of the conference, those participants who did need to leave immediately traveled with members of the Polish Association and of Maltese Medical Aid on a pilgrimage to Jasna Góra, to attend a special concelebrated Mass before the miraculous icon of Our Lady of Częstochowa.

Procesja do katedry wawelskiej
Procession to the Wawel Cathedral

Rozmowa ze szpitalnikiem ZPKM dr. Krzysztofem Moczuradem

*An interview with dr Krzysztof Moczurad,
hospitaller of The Polish Association of Knights of Malta*

Rafał L. Górski: Co oznacza skrót ECOM?

Dr Krzysztof Moczurad: ECOM to Emergency Corps of the Order of Malta, co można by przetłumaczyć jako Korpus Zakonu Maltańskiego do spraw Sytuacji Kryzysowych. Pod pojęciem sytuacji kryzysowych należy rozumieć klęski żywiołowe, a także wojny. ECOM powstał po to, by w takich sytuacjach koordynować organizację pomocy. Dlaczego koordynacja jest niezbędna? Dam taki przykład: swego czasu dotarła do mnie prośba o po-

Rafał L. Górski: What does the acronym ECOM signify?

Dr Krzysztof Moczurad: ECOM stands for the Emergency Corps of the Order of Malta. Emergencies in which the Corps assists include natural disasters and wars. ECOM was formed to coordinate the organization of assistance in such situations. Why is coordination necessary? Let me give this example: once I received a request for assistance, along with a list of required items. From this list I chose to provide tents. After I had acquired them, I was

moc, podano przy tym listę niezbędnych rzeczy. Z tej listy wybrałem namioty. Gdy już je zdobyłem oddzwoniono, że namioty przysłał ktoś inny. Chodzi więc o to, by takich sytuacji unikać. I rzeczywiście ostatnio w tej materii daje się zauważyć ogromny postęp. To było szczególnie widoczne w czasie konfliktów bałkańskich – w zasadzie cała pomoc poszczególnych związków narodowych i korpusów sanitarnych była udzielana w porozumieniu z ECOM. Mam tu na myśli organizację szpitali, transporty z żywnością, transporty sanitarne czy wreszcie przewóz uchodźców.

RG: *Jaki jest status i struktura ECOM-u?*

KM: ECOM jest instrumentem Zakonu Maltańskiego, którym to Zakon posługuje się w udzielaniu pomocy w skali ponadnarodowej, gdy zdarzają się kataklizmy i wypadki. Regułą, na krócej opiera się działalność ECOM to *tuitio fidei et obsequium pauperum*. Operacje na skalę międzynarodową są zgodne ze standardami jakości pomocy humanitarnej. Na jego czele stoi Prezydent; obecnie funkcję tę piastuje Kawaler Maltański Nicolas de Cock de Rameyen, Belg, natomiast sekretarzem generalnym jest Niemiec Ingo Radtke. Siedzibą organizacji jest Bruksela, jednakże Prezydent określa placówkę, która jest Kwaterą Główną, odpowiedzialną za nadzór nad jakością udzielanej pomocy. W zasadzie Kwatera Główna koordynuje działalność wszystkich osób biorących udział w operacji na danym terenie, prowadzi ocenę sytuacji odpowiada za planowanie późniejszych operacji.

Silną stroną działalności ECOM jest wykorzystanie różnorodnych umiejętności jego członków oraz międzynarodowego charakteru Zakonu. Struktura większości stowarzyszeń członkowskich ECOM opiera się na pracy społecznej. Ponieważ większość członków ECOM pracuje z personelem ochotniczym, ECOM koncentruje swoją działalność głównie na operacjach krótkoterminowych. Często są to kataklizmy wymagające natychmiastowej pomocy. Operacje długoterminowe są prowadzone przez indywidualnych członków ECOM, niejednokrotnie jako kontynuacja wspólnych działań.

Wracając do statusu, niedawno ECOM otrzymał status organizacji międzynarodowej. To w istotny sposób ułatwi np. pertraktacje z rządami i organizacjami międzynarodowymi na temat wsparcia przez poszczególne kraje jego działań.

RG: *Jeśli dobrze rozumiem, ECOM nie ma własnych środków, a jedynie dysponuje tym co przekazają mu poszczególne korpusy sanitarne?*

KM: Niezupełnie. Rzeczywiście ECOM zbiera fundusze od poszczególnych związków narodowych i korpusów, a także spon-

called and told that someone else had sent tents. So we want to avoid such situations. And indeed, recently we see a great improvement in this regard. This was especially noticeable during the Balkan conflicts – basically, all of the assistance of individual National Associations and various volunteer medical corps was provided in cooperation with ECOM. Here I include the establishing of hospitals, distribution of food and sanitary supplies, and finally transportation of refugees.

RG: *What is the organizational status and structure of ECOM?*

KM: ECOM is a unit of the Order of Malta, used by the Order to render assistance on a supra-national scale in the event of cataclysms and disasters. The principle guiding ECOM's activities is *tuitio fidei et obsequium pauperum*. Operations on an international scale are in accordance with humanitarian standards of assistance. At its head is a President, currently that is Knight of Malta Nicolas de Cock de Rameyen, a Belgian, and the Secretary-General is Ingo Radtke, a German. The headquarters of the orga-

nization are in Brussels, because the President specifies the location of the Headquarters responsible for supervision of the quality of assistance provided. The Headquarters coordinates the activities of all persons taking part in an operation in a specific area, evaluates the situation and is responsible for planning follow-on operations.

A major strength of ECOM lies in its taking advantage of the variety of skills of its members, and of the international character of the Order.

The structure of most of the member organizations of ECOM is based on social work. Because most of the members of ECOM work with volunteers, ECOM concentrates its activities on short-term operations. Often these are disasters requiring immediate assistance. Long-term operations are conducted by individual members of ECOM, often as a continuation of joint activities.

But as far as its status, ECOM has recently been granted the status of an international organization. This will help in a very real way, for example in negotiations with governments and international organizations concerning support from various countries for ECOM's activities.

RG: *If I understand correctly, ECOM has no assets of its own, but only disposes with the means remitted to it by the various ambulance corps?*

KM: Not quite. Indeed ECOM does solicit contributions from various National Associations and medical corps, and also from sponsors. But here again there has been a change. It became apparent that it takes a long time to put in motion the large and

Polska misja medyczna w Ndraq
Polish medical mission in Ndraq

sorów. Ale znów zaszła tu pewna zmiana. Przekonano się, że uruchomienie tej ogromnej i bardzo bezwładnej maszyny jaką jest zbiórka trwa bardzo długo, tymczasem pomoc z zasady potrzebna jest natychmiast. ECOM dysponuje więc stale funduszami na swoich kontaktach, a zbiórka na konkretny cel jest w rzeczywistości pokryciem tej luki jaka powstaje w wyniku zorganizowania pomocy. Oczywiście pieniędzy i tak – jak zawsze – w stosunku do potrzeb jest za mało.

RG: *Wyobraźmy sobie, że w jakimś miejscu na Ziemi zaistniała sytuacja kryzysowa. Ktoś z pracowników ECOMu dowiaduje się o tym z gazet... i co dalej?*

KM: No nie, nie z gazet. Są odpowiednie agendy rządowe, które natychmiast powiadają wyspecjalizowane organizacje – w tym ECOM – o zaistniałej sytuacji. Choć to fakt, że dziennikarze bywają szybsi... Oczywiście najpierw ECOM rozpoznaje sytuację i przekazuje te informacje do łączników w poszczególnych krajach. Takim łącznikiem w Polsce jest konfr. Jacek Międzybrodzki. Owi łącznicy stanowią bardzo istotne ogniwo. Otóż oni znają zarówno możliwości swojego kraju, jak i potrzeby i sposób działania ECOM, gdyż co pół roku mają spotkania i szkolenia w tej materii. ECOM poprzez nich porozumiewa się więc z poszczególnymi związkami narodowymi i korpusami sanitarnymi. Niekiedy chodzi o dotarcie do rzadkich specjalistów, np. ratowników górskich, którzy skłonni byliby pojechać na akcję ratunkową. Tu powiem nawiasem, że bardzo ściśle przestrzegana jest zasada dobrowolności, nigdy nie wydaje się polecenia wzięcia udziału w jakiejś akcji, a jedynie zaprasza się ochotników. No i przede wszystkim, tak jak już mówiłem, centrala koordynuje wszystkie działania.

RG: *Polska nie jest krajem bogatym, a nasza Pomoc Maltańska, choć już okrzepła, dopiero się rozwija. Co w tej sytuacji my, Polacy możemy zaoferować ECOMowi?*

KM: Zacznę od tego co ECOM dał nam. W czasie pamiętnej powodzi na Śląsku w roku 1997 ECOM zainicjował poprzez rozesłanie do poszczególnych związków orędzia w tej sprawie a następnie koordynował całą pomoc Zakonu Maltańskiego, a także i innych instytucji, np. niemieckich diecezji. To była bardzo znacząca pomoc. Trzeba przyznać, że udało się nam rozdzielić owe środki w taki sposób, że nie budziło to wątpliwości czy sporów pomiędzy obdarowanymi. Niestety do tego rodzaju zawiści czy podejrzeń często dochodzi w takich sytuacjach. To są cenne doświadczenia, którymi zapewne podzielimy się w czasie szkoleń organizowanych przez ECOM. Ale cóż oprócz doświadczeń możemy zaoferować? W czasie konfliktu w Kosowie ZPKM prze-

unwiłdy machinery of a solicitation campaign, whereas assistance is generally needed immediately. So ECOM keeps permanent balances in its accounts, and solicitations for contributions for a specific cause are intended to replenish the balances depleted by providing assistance. Of course, as always, the funds are insufficient in relation to the needs.

RG: *Let us imagine that a crisis situation erupts somewhere on earth. Someone from ECOM reads about it the newspapers... and then what's next?*

KM: But no, not from newspapers. There are appropriate government agencies which immediately notify specific organizations – including ECOM – about a crisis. Although it is true that journalists can sometimes be quicker... ECOM evaluates the situation

and transmits this information to liaison persons in the various countries. In Poland, the liaison is Konfr. Jacek Międzybrodzki. These liaisons create a vital network – they know the capabilities of their own country, and the requirements and operating practices of ECOM, because every 6 months they attend meetings and training in these matters. So ECOM communicates through them with the various National Associations and medical corps. Often there is

Od lewej (from left to right): JE Juliusz hr. Ostrowski, Albrecht br. von Boeselager, ks. prałat Andrzej Bielański

a need to reach some specialized rescue skills, for example mountain rescuers, who are available to travel on a relief mission. Here I will state parenthetically that the principle of volunteerism is scrupulously observed – never is there a directive issued to take part in some action, only an invitation for volunteers. And as I mentioned, all activities are coordinated by headquarters.

RG: *Poland is not a rich country, and our Maltese Medical Aid, although well-established, is still developing. In this situation, what can we, Poles, bring to ECOM?*

KM: Let me begin with what ECOM has brought to us. During the memorable floods in Silesia in 1997, ECOM initiated assistance by sending messages to various Associations, and then coordinated all the assistance from the Order of Malta and from other institutions, for example, German dioceses. It was very significant assistance. We were successful in distributing the relief material in such a way as not to create suspicions or disagreements among the recipients. Unfortunately, such enmities and suspicions very often arise in these situations. These are valuable experiences, which we will share during training sessions organized by ECOM. But what else, besides experiences, can we offer? During the conflict in Kosovo the Polish Association conducted a fund drive which netted \$5000; these funds were remitted to

prowadził zbiórkę, która przyniosła 5000 \$. Te pieniądze przekazano ECOMowi. To oczywiście jest dość drobna suma na tle ogólnego zaangażowania Zakonu w pomoc mieszkańcom tego regionu, ale odnotowano z zadowoleniem, że gotowi jesteśmy nie tylko brać, ale także i dawać. Zresztą ZPKM jako pierwszy z Europy Środkowej pośpieszył z pomocą. Dodam, że niejako poza ECOMem wyposażyliśmy w leki o wartości 2500 \$ szpital Polskiej Akcji Humanitarnej w miejscowości Ndraq. Poproszono również o przysłanie kilku lekarzy i pielęgniarek do szpitali maltańskich w Kosowie, niemniej, zanim udało się zorganizować taką ekipę, dosłownie po dwu dniach, przyszła wiadomość, że Zakon wycofuje się z organizacji kolejnych szpitali wobec faktu, że konflikt wygasa.

RG: *Dziękuję za rozmowę.*

ECOM. Obviously this is a fairly meager sum in relation to the overall activities of the Order in assisting the inhabitants of that region, but it was noted with satisfaction that we are prepared not only to take, but also to give. Besides, the Polish Association was the first one from Central Europe to provide aid. Let me add that, outside of the activities of ECOM we provided medicine worth \$2500 to the hospital operated by Polish Humanitarian Action in the town of Ndraq. We were also asked to send several doctors and nurses to Maltese hospitals in Kosovo, however, before we could organize such a team, within only two days we received word that the Order was ceasing the establishing of any more hospitals because the conflict was winding down.

RG: *Thank you for your time.*

Pomoc Maltańska – Maltańska Służba Medyczna w Białymstoku

Maltese Medical Aid in Białystok

Krzysztof Jodczyk

We wrześniu bieżącego roku minęły właśnie cztery lata od momentu, gdy idea wolontariatu pod znakiem maltańskiego krzyża znalazła w Białymstoku podatny grunt pod swój rozwój. Nie spotykaną wcześniej w warunkach białostockich, formę pracy społecznej polegającą głównie na szkoleniu się w udzielaniu pierwszej pomocy, zaszczylił, początkowo w umyśle autora niniejszych słów, a wkrótce i kilku innych swoich znajomych - Szymon Hołownia, wtedy jeszcze student psychologii. Grupa inicjatywna składała się na początku z kilkorga uczniów Społecznego Liceum w Białymstoku, kilku studentów różnych kierunków i lekarza – Ewy Stankiewicz, która pomaga nam do dzisiaj. Pierwsze informacje i wskazówki dotyczące zasad działalności uzyskaliśmy od najbliższego ośrodka maltańskiego znajdującego się w Warszawie. Jednocześnie dzięki wielkiemu sercu ówczesnego proboszcza parafii pw. Ducha Świętego w Białymstoku – śp. ks. kan. Stanisława Andrukiewicza otrzymaliśmy do dyspozycji lokal przy kościele, który wykorzystujemy jako siedzibę do dnia dzisiejszego.

Brak wykwalifikowanej kadry instruktorskiej w pierwszych miesiącach naszej działalności sprawił, że naszą energię skoncentrowaliśmy na pracy socjalnej, która nie wymagała uprzedniego fachowego szkolenia. Nawiązaliśmy kontakt z dyrekcją Szkoły Specjalnej nr 35 w Białymstoku występując z propozycją pomocy. Polegała ona na codziennym odprowadzaniu jednego z uczniów na autobus komunikacji podmiejskiej, co w wydatnie oszczędzało czas jego matki, pracującej i samotnie wychowującej troje dzieci. Dodatkowo jeden z wolontariuszy, prywatnie właściciel małej firmy, zadeklarował chęć wykupywania obiadów dla kilkorga wybranych uczniów.

Po miesiącu naszego istnienia jako zorganizowanej grupy, grono naszych podopiecznych powiększyło się o kilka osób (młode niepełnosprawne osoby i 70-letnią obłożnie chorą kobietę).

September of 2001 marks five years since the idea of forming a volunteer corps under the sign of the Maltese Cross first took root in Białystok and found favorable conditions for its growth. This form of social work, consisting primarily of training in first-aid procedures, was then unknown in Białystok; its idea was planned initially in the mind of this author, and subsequently in several other acquaintances, by Szymon Hołownia, then a student of psychology. The initiating group consisted of several students of

the Social Lyceum (Secondary School) in Białystok, of several students of various faculties, and the physician Ewa Stankiewicz, who is still assisting us today. Our first information and guidelines for our activities were obtained from the nearest center of Maltese activity, in Warsaw. At the same time, thanks to the magnanimity of the late Rev. Canon Stanisław Andrukiewicz, then Pastor of Holy Spirit Parish in Białystok, we were given use of a site at the parish, which we still use to this day.

Członkowie grupy białostockiej
Members of Białystok group

In the first months of our activities, because of the lack of a cadre of qualified instructors, we applied our energies to social work which did not require professional training. We established contact with the directorate of Special School No. 15 in Białystok, offering our assistance. This took the form of each day escorting one of the students to the bus-stop of the suburban transit line, thus saving significant time for his working single mother, who was single-handedly raising three children. In addition, one of the volunteers, the owner of a small private business, offered to buy lunches for several selected students.

After a month of our existence, the group of charges in our care grew by several people (young handicapped persons and a 70-year old bedridden woman). We always attempted to tailor our assistance to the needs – beginning with social visits and help with daily errands, and including participation in rehabilitative therapies. In October of 1996 we welcomed the first instructor,

Naszą pomoc staraliśmy się zawsze dostosowywać do istniejących potrzeb - począwszy od towarzyskich odwiedzin czy pomocy w codziennych sprawach, a skończywszy na udziale w ćwiczeniach rehabilitacyjnych. W październiku 1996 roku doczekaliśmy się, tak potrzebnego nam pierwszego instruktora (został nim wyżej wspomniany Sz. Hołownia). Pozwoliło to nam coraz poważniej myśleć o rozwinięciu działalności szkoleniowej w zakresie pomocy przedlekarskiej. Po czterech miesiącach zorganizowaliśmy pierwszy otwarty kurs pierwszej pomocy, który oprócz osób już zaangażowanych w działalność maltańską, ukończyło też kilka osób postronnych zainteresowanych ideą niesienia potrzebującym pomocy w stanach nagłych.

Przy okazji bożonarodzeniowej pasterki zorganizowanej przez o. Edwarda Konkola nawiązaliśmy kontakt z kierowanym przez niego Stowarzyszeniem „Droga”, który w przyszłości zaowocował szkoleniem dla wychowawców w „Naszym Domu” – placówce opiekuńczej dla dzieci z rodzin patologicznych oraz zabezpieczaniem medycznym miejskiego festynu z okazji Dnia Dziecka organizowanym co roku przez Stowarzyszenie.

W początkach 1997 roku dodatkowo włączyliśmy się (wspomagając białostockie pogotowie) do akcji „Wszystkie Misie Świata” prowadzonej przez polski oddział Fundacji Equilibre polegającej na wyposażaniu karetek reanimacyjnych w maskotki misiów-ratowników wręczanych dzieciom na miejscu wypadku, które to maskotki mają złagodzić powypadkowy stres. Dzięki inicjatywie kilkorga wolontariuszy zorganizowano również zbiórkę używanych maskotek w dwóch białostockich szkołach podstawowych, które następnie zostały przekazane do Stacji pogotowia warszawskiego na Mokotowie. Nasze kontakty z innymi organizacjami charytatywnymi powoli się rozszerzały - czynnie włączyliśmy się do „Jałmużny wielkopostnej” prowadzonej przez Caritas przekazując na ten cel zebrane wśród nas środki, a kilkoro z naszych wolontariuszy pomagało w akcji „Pomoc powodziom” pilotowanej w 1997 roku przez PCK.

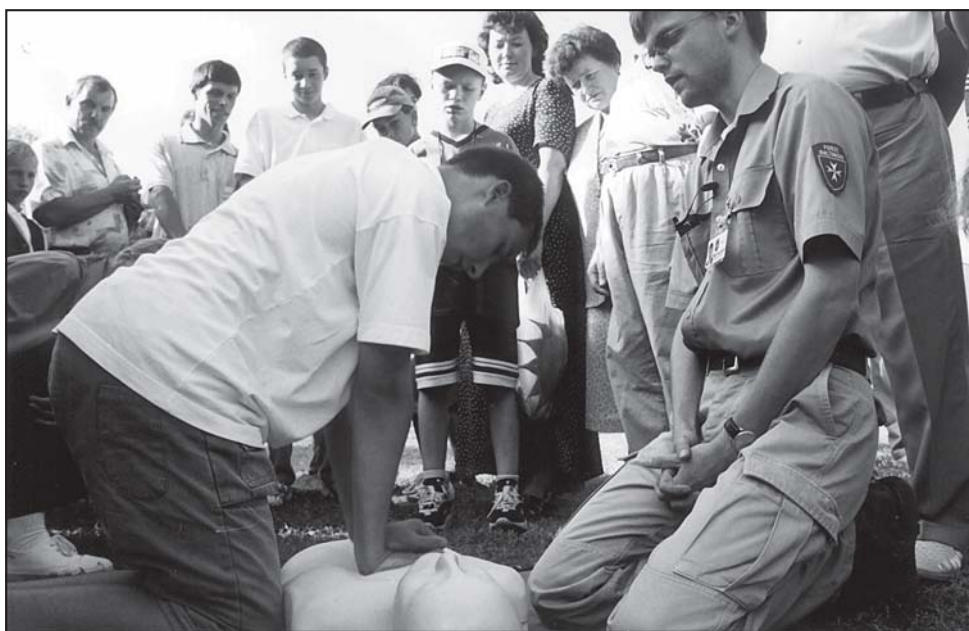
Równolegle staraliśmy się stale podnosić nasze umiejętności w zakresie pierwszej pomocy zapraszając na wykłady lekarzy pracujących w białostockim Pogotowiu Ratunkowym (śp. dr. J. Kobusa i dr. M. Zakrzewskiego). Dzięki postawie ówczesnego dyrektora Pogotowia dr. Mirosława Jaroszewicza, niezwykle przychylnej naszym działaniom, mogliśmy nieodpłatnie korzystać ze sprzętu szkoleniowego będącego na wyposażeniu Szkoły Ratownictwa działającej przy WSPR, a kilkoro wolontariuszy jego życzliwości zawdzięcza możliwość odbycia stażu w zespołach karetek reanimacyjnych w charakterze obserwatora. Była to znakomita okazja do poznania atmosfery panującej na miejscu wypadku. Będąc bezpośrednio na miejscu zdarzenia mogli oni porównać wiadomości teoretyczne uzyskiwane podczas szkoleń z codzienną rzeczywistością.

Stopniowe podnoszenie umiejętności szło w parze z sukcesywnym kompletowaniem sprzętu ratowniczego, który choć skromny, pozwolił nam na pierwsze publiczne zaprezentowanie się miesz-

who was so badly needed, in the person of the above-named Szymon Hołownia. This allowed us to consider ever more seriously the undertaking of training in para-medical assistance. Within four months, we organized the first open-enrollment course in first aid, which was completed not only by the people already involved in Maltese activities, but also by several other persons attracted by the concept of bringing aid in emergency situations.

At the Christmas Midnight Mass organized by Fr. Edward Konkol, we came in contact with the Society “The Way” which was directed by him. This resulted in the training of teachers for “Our Home,” a care center for children from dysfunctional families, and in providing emergency medical services during the festival organized annually by the Society in observance of Children’s Day.

At the beginning of 1997 we also assisted the Białystok emergency services in the action known as “Teddy bears of the world,”

conducted in Poland by the Equilibrium Foundation. This consisted of equipping ambulances and rescue vehicles with stuffed teddy bears, to be presented to young victims at the scene of accidents, in order to reduce post-traumatic stress. Thanks to the initiative of several volunteers, we also organized a collection of used toy animals from two schools in Białystok; the toys were donated to the rescue station in the Mokotów district of Warsaw. Out contacts with other charitable organizations were gradually widening – we took active part in the “Lenten alms” collection organized by the Catholic Charity Caritas. Several of our volunteers assisted in the action to assist victims of the flood of 1997, an action headed by the Polish Red Cross.

At the same time, we continually strived to improve our skills in first aid, inviting doctors from the Białystok Emergency Services to instruct us (the late Dr. J. Kobus and Dr. M. Zakrzewski). Because of the cooperation of the Director of Emergency Services, Dr. Mirosław Jaroszewicz, we were able to have free use of training equipment of the School of Lifesaving at the Provincial Emergency Medical Services Center. Thanks to his permission, several of our volunteers had the opportunity to accompany emergency vehicles in the role of observers. This was an excellent opportunity to experience first-hand the situation at an accident

kańcom naszego miasta podczas procesji w uroczystość Bożego Ciała oraz wspomnianego wyżej festynu z okazji Dnia Dziecka.

Nasz udział, jako zorganizowanej służby medycznej, w dorocznej pielgrzymce do Sanktuarium w Różanymstoku w 1997 roku zapoczątkował udaną i rozwijającą się wciąż współpracę z kierownictwem pielgrzymki, a znaczne zainteresowanie naszą działalnością przeniosło się na liczbę uczestników w organizowanym niedługo potem kursie pierwszej pomocy, którzy w części zasilili nasze szeregi. Nasi wolontariusze z roku na rok spotykają się z wyrazami uznania od służb pielgrzymki za sprawną współpracę, jak również ze strony samych pątników za życzliwość i kompetencję.

Rozwój działalności na terenie Białegostoku łączył się także z przedsięwzięciami podejmowanymi z ośrodkiem maltańskim w Warszawie. Braliśmy wspólnie udział w zabezpieczeniu m.in. Dnia Młodzieży na Agrykoli w 1997 roku, koncertu U2 na Służewcu, papieskiej mszy św. na Pl. Piłsudskiego w czerwcu 1999 roku czy rekonstrukcji bitwy grunwaldzkiej. Kilkakrotnie warszawska karetka maltańska wspomagała nasze działania na terenie Białegostoku (m.in. w kwietniu 1998 roku pełniliśmy w białostockim pogotowiu całodzienny dyżur jako jeden z zespołów wypadkowych).

Stopniowo nasza aktywność w zakresie upowszechniania zasad pierwszej pomocy została dostrzeżona przez instytucje miejskie i medyczne. Zostaliśmy zaproszeni do udziału w miejskim festynie „Dzień Serca” organizowanym przez Klinikę Kardiologii białostockiego Szpitala Klinicznego kierowaną przez prof. Włodzimierza Musiała oraz Wydział Zdrowia Urzędu Miejskiego. I tak już od trzech lat uczestniczymy aktywnie w tym przedsięwzięciu propagującym zdrowy tryb życia przygotowując pokazy z zakresu udzielania pierwszej pomocy i prowadząc jednocześnie punkty informacyjno-ćwiczeniowe.

Aby pełniej realizować posłanie pomocy potrzebującym i chorym, a jednocześnie w praktyce doskonalić nasze umiejętności zgłosiliśmy się do pomocy w Centralnej Izbie Przyjęć w Państwowym Szpitalu Klinicznym. Przez kilka miesięcy w trakcie ostrych dyżurów nasi wolontariusze pomagali pracownikom Izby Przyjęć, w zależności od doraźnych potrzeb - bezpośrednio w gabinecie zabiegowym, bądź też doprowadzając pacjentów na konieczne badania na terenie szpitala.

Niesienie pomocy bliźniemu prowadzone pod znakiem maltańskiego krzyża nie może ograniczać się li tylko do szkoleń i pracy merytorycznej w dziedzinie pomocy przedlekarskiej. By pogłębić duchowy sens naszej pracy poprosiliśmy w 1997 roku ks. Jerzego Bezubika, ówczesnego Archidiecezjalnego Duszpasterza Służby Zdrowia, o objęcie funkcji Kapelana grupy. Dzięki comiesięcznym Mszom św. i homiliom wolontariusze mieli okazję zastanowić się nad swoimi motywacjami do bezinteresownego niesienia pomocy potrzebującemu. Od maja 1999 roku do chwili obecnej duchową opiekę nad nami sprawuje ks. Marek Gryko, który przejął również po swoim poprzedniku stanowisko Duszpasterza Służby Zdrowia w archidiecezji białostockiej.

Oprócz przedsięwzięć zmierzających do rozszerzenia naszej działalności na terenie Białegostoku staramy się nawiązywać współpracę z innymi ośrodkami maltańskimi. Ze względów geograficznych najbliższym jest ośrodek Maltańskiej Służby Medycznej w Warszawie, jednak spore perspektywy na rozwój mają kontakty z ośrodkami małopolskimi zrodzone przy okazji imprez z udziałem maltańczyków z całego kraju tj. pielgrzymki do Lourdes czy ubiegłorocznego wyjazdu do Rzymu.

site – being there, they could complement the theoretical knowledge they gained in training sessions with everyday reality.

The gradual improvement in our skills was accompanied by successive additions to our life-saving equipment, which although modest, allowed us to appear for the first time before the public of our city in a procession for Corpus Christi, and in a parade on the above-named festival for Children's Day.

Our participation, as an organized medical service, in the annual pilgrimage to the Sanctuary in Różanystok in 1997 was the beginning of a successful and still growing cooperation with the directorate of the pilgrimage. Their keen interest in our activities resulted in several participants in the next course of first aid, which supplemented our ranks. Each year, our volunteers hear words of appreciation from the directorate of the pilgrimage, and also from the pilgrims themselves, for their friendliness and competence.

The growth of our activities in the region of Białystok was accompanied by undertakings in partnership with the Maltese center in Warsaw. Among others, we jointly provided medical assistance at Youth Day at the Agricola in 1997, the U2 concert at Służewiec, the Papal Mass on Piłsudski Square in June of 1999, and the re-enactment of the battle of Grunwald. Several times, the ambulance of Maltese Medical Aid from Warsaw supported our activities in the Białystok region (including in April of 1998, when we served in the Białystok Emergency Services as one of the quick-response rescue teams).

Gradually, our activities in propagating the principles of first aid were noticed by municipal and medical institutions. We were invited to take part in the city festival "Heart Day" organized by the Cardiology Clinic of the Białystok Clinical Hospital under the direction of Prof. Włodzimierz Musiał, and the City Department of Health. For three years now we take active part in this undertaking which tries to promote a healthy lifestyle; we prepare demonstrations of first aid and organize and man information and exercise stations.

In order to more fully realize our mission of assisting the sick and injured, and also to perfect our skills, we have volunteered to assist at the Emergency Room in the Clinical Hospital. For several months, our volunteers served difficult tours of duty assisting the personnel of the Emergency Room, whether directly in the treatment rooms or by conveying patients to various areas of the hospital for treatment.

Giving aid to one's neighbor under the sign of the Maltese Cross cannot be limited merely to training and providing of technical para-medical assistance. In order to deepen the spiritual significance of our activities, in 1997 we asked Fr. Jerzy Bezubik, then the Archdiocesan Chaplain of Medical Services, to become the chaplain of our group. Through monthly masses and homilies, the volunteers had occasion to reflect upon their motivations for selflessly assisting those in need. From May 1999 until the present, our spiritual care is in the hands of Fr. Marek Gryko, who is also the successor in the post of Chaplain of Medical Services in the Archdiocese of Białystok.

Besides undertakings which aim to broaden our activities in the Białystok region, we try to establish cooperative activities with other Maltese centers. Because of geographic proximity, this is most practical with Maltese Medical Aid in Warsaw, but there is the possibility of expanding contacts with centers in Małopolska (southern Poland) in events which have the participation of Knights of Malta from the whole country, for example, the pilgrimage to Lourdes or the trip to Rome.

Środowiskowy Dom Samopomocy – Dom Pomocy Maltańskiej w Puszczykowie

The Mutual Assistance Home – Home of Maltese Medical Aid in Puszczyków

Maciej Heydel, Maciej Koszutski

W połowie lat 90-tych poszerzył się krąg poznańskich Maltańczyków. Nasunęło się wtedy pytanie, czy uzasadnione byłoby rozszerzenie działalności charytatywnej w Poznaniu i Wielkopolsce, niezależnie od funkcjonującej już od 1993 roku Specjalistycznej Przychodni Onkologicznej „Pomoc Maltańska” przy parafii św. Jana Jerozolimskiego za Murami w Poznaniu.

Jak zawsze poczynaniami naszymi pokierowała Opatrzność. Spotkania z Dyrektorem Szkoły Specjalnej nr 103 im. Marii Grzegorzewskiej w Poznaniu panem Krzysztofem Lauschem uświadomiły nam, jak wielka liczba absolwentów tych szkół pozostaje bez żadnego zajęcia i zaprogramowanej opieki. Równocześnie dowiedzieliśmy się o nieruchomości Ojców ze Zgromadzenia Ducha Świętego w Puszczykowie, którą skłonni byli udostępnić na cele, identyczne z zadaniami statutowymi ZPKM.

Na bazie tych przesłanek powstał wstępny projekt stworzenia domu dziennej opieki nad osobami upośledzonymi umysłowo oraz dotkniętymi schorzeniami psychicznymi, które ukończyły już naukę w szkole specjalnej i stwarzają duży problem dla pracujących zawodowo rodziców i opiekunów, którzy nie mogą zapewnić im właściwej opieki w godzinach pracy. Po zawarciu wstępnego porozumienia ze Zgromadzeniem Ducha Świętego w 1997 roku rozpoczęto prace remontowe. Drużyna skautów belgijskich, kierowana przez François van den Berghe, gruntownie uporządkowała obiekt oraz osuszyła teren wokół budynków.

Niestety katastrofalna powódź w 1997 roku spowodowała czasowe zawieszenie prac w Puszczykowie, gdyż priorytetem stała się pomoc, jaką ZPKM udzielał powodziarzom w Kotlinie Kłodzkiej i Opolu. Dopiero po zamknięciu akcji pomocy dla ofiar powodzi mogliśmy wrócić do realizacji przerwanej projektu, bogatsi o znaczne fundusze uzyskane podczas „Wielkiego Balu Charytatywnego Malta '98”, który odbył się 26 września 1998 roku w Krakowie.

Powstała w kwietniu 1999 roku Fundacja Polskich Kawalerów Maltańskich „Pomoc Maltańska” objęła merytoryczny nadzór nad urzeczywistnianiem podjętego zadania. Ostateczną umowę ze Zgromadzeniem Ducha Świętego, pozwalającą na użytko-

The mid-1990's saw an increase in the number of Knights of Malta in the region of Poznan. The question then arose whether it would be appropriate to expand our charitable activities in Poznan and Wielkopolska beyond those of the existing (since 1993) Specialized Out-Patient Oncological Clinic of Maltese Medical Aid at the Parish of St. John Beyond the Walls in Poznan.

As always, our decision was guided by Providence. In meetings with Mr. Krzysztof Lausch, principal of the Maria Grzegorzewska Special Education School No. 103 in Poznan, we came to realize how many graduates of such special-needs schools remained with no gainful employment nor structured assistance. At the same time we learned about the property of the Fathers of the Society of the Holy Spirit in Puszczyków, which they were willing to make available for purposes which were coincident with the statutory objectives of the Polish Association of the Knights of Malta.

That was the basis for initiating a project to create a day-care center for mentally handicapped and psychologically impaired persons who, after completing a specialized education program, presented a great problem to their working parents and guardians who could not provide them with adequate care during the day. Re-

modeling work began in 1997 after a preliminary agreement was drawn up with the Society of the Holy Spirit. A troop of Belgian Scouts under the direction of François van den Berghe did a thorough job of bringing the building into shape and draining the surrounding land.

Unfortunately, the catastrophic floods of 1997 caused a suspension of work at Puszczyków, because then, the top priority of the Polish Association was to bring aid to Opole and the Valley of Kłodzko. It was only after the end of these activities assisting the victims of the flood that we could return to the suspended project – by this time richer by the significant funds earned at the “Grand Charity Ball Malta '98” which had taken place on September 26 1998 in Krakow.

The Foundation of Polish Knights of Malta “Maltese Medical Assistance” founded in 1999 took over the supervision of the execution of this project. The final agreement with the Society of the

Lanie wosku na Balu Andrzejkowym
Wax melted on St. Andrew's Day

wanie nieruchomości w Puszczykowie zawarto maju 1999 roku. W lecie 1999 roku przygotowany został przez dr. inż. Zenona Stepniowskiego projekt renowacji budynku i jego przystosowania dla potrzeb ośrodka dla osób niepełnosprawnych.

Dzięki niestrudżonym wysiłkom i dobrej woli wszystkich stron, po wielomiesięcznych rozmowach z przedstawicielami administracji rządowej i samorządowej, w dniu 30 grudnia 1999 roku podpisano umowę pomiędzy Powiatem Poznańskim, reprezentowanym przez starostę pana Ryszarda Pomina, vice-starostę pana Jerzego Lechnerowskiego oraz dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie panią Elżbietą Bijaczewską oraz Fundacją Polskich Kawalerów Maltańskich. Umowa przewiduje, że Ośrodek w Puszczykowie będzie działał na zasadach środowiskowego domu samopomocy, którego bieżąca działalność zostanie sfinansowana z budżetu Państwa za pośrednictwem Starostwa Powiatowego w Poznaniu, a nadzór merytoryczny będzie sprawować Fundacja Polskich Kawalerów Maltańskich.

Na przełomie lat 1999 i 2000 przeprowadzono gruntowne prace renowacyjne i adaptacyjne uzyskanego budynku: remontu dachu, wykonania nowych instalacji sanitarnych, elektrycznych i centralnego ogrzewania, wymiany stolarki wewnętrznej i zewnętrznej, wykonania kuchni, zmywalni i pomieszczeń sanitarnych, pokrycia ścian wewnątrz budynku nowym tynkiem, ocieplenia i renowacji elewacji zewnętrznej oraz utwardzenia drogi dojazdowej.

Realizacja tych zadań nie byłaby możliwa bez wielkiej życzliwości ludzkiej, która towarzyszyła nam od początku naszych działań. Oprócz władz powiatowych i Ojców ze Zgromadzenia Ducha Świętego, w urzeczywistnianiu naszego projektu otrzymaliśmy pomoc od dyrektora Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu pani Marii Remieszowicz, lekarza wojewódzkiego pana dr. med. Tomasza Grottele i burmistrza Miasta Puszczykowa pana Janusza Napierały. Realizacja prac nie byłaby możliwa bez pomocy materialnej, którą otrzymaliśmy od następujących firm i instytucji: AMS S.A., Ceramika SKARBK, Deceuninck, Emax, Good Food, Hormann, Ikea, ULTMO, Narodowy Bank Polski, Ogrobud, biuro Podatnik, Vox-Industrie S.A. Całość prac remontowo-budowlanych, częściowo również na zasadach darowizny wykonała Firma Budowlana pana Mirosława Roźnowskiego.

Środowiskowy Dom Samopomocy - Dom Pomocy Maltańskiej w Puszczykowie został uroczystie otwarty i poświęcony przez JE Księdza Arcybiskupa Metropolity Poznańskiego Juliusza Pa-

Holy Spirit, which provided for the use of the property in Puszczyków, was drawn up in May of 1999. In the summer of 1999, Dr. Inż. Zenon Stepniowski prepared a plan for renovating the building and outfitting it to serve the needs of handicapped persons.

After many months of negotiations with government and local officials, thanks to the tireless efforts and good will of all the parties, on December 30 1999 an agreement was reached among the County of Poznan, represented by Starosta Ryszard Pomin and Vice-Starosta Jerzy Lechnerowicz, Ms. Elzbieta Bijaczewska, Director of the County Center for Family Assistance, and the Foundation of the Polish Knights of Malta. The agreement stipulates that the Center in Puszczyków will operate as a social center of mutual assistance, whose current expenses will be financed from the national budget through the agency of the County Offices in Poznan, while the executive direction will be provided by the Foundation of Polish Knights of Malta.

Between 1999 and 2000 many renovations were done to the building: repair of the roof, replacement of sanitation, electrical and central heating plants, new carpentry inside and outside the building, installation of kitchens, bathrooms and toilets, replastering of interior walls, renovation of the façade and repaving of the access driveway.

The completion of these tasks would not have been possible

without the great good will of many that accompanied our project from the outset. Besides the County authorities and the Fathers of the Society of the Holy Spirit, others who helped us included Ms. Maria Remieszowicz, Director of the Department of Health and Social Assistance of the Provincial Office in Poznan; Dr. Tomasz Grottel, the Provincial Medical Officer; Mr. Janusz Napierała, mayor of the town of Puszczyków. The work could not have been completed without material assistance which we received from the following firms and institutions: AMS S.A., Ceramika SKARBK, Deceuninck, Emax, Good Food, Hormann, Ikea, ULTMO, Narodowy Bank Polski (Polish National Bank), Ogrobud, Podatnik, Vox-Industrie S.A. All of the construction and renovation work was performed by the Construction Firm of Mr. Mirosław Roźnowski, partly at no charge.

The Mutual Assistance Home – Home of Maltese Medical Aid in Puszczyków was officially opened and dedicated by H.E. the Metropolitan Archbishop of Poznan in the presence of H.E. the President of the Polish Association of Knights of Malta, many representatives of the civil authorities from the province, county, township and town, Fathers from the Society of the Holy Spirit, donors and members of the Association.

Bal Andrzejkowy
St. Andrew's Ball

etza, w obecności JE Prezydenta ZPKM, licznych przedstawicieli władz wojewódzkich, powiatowych, Miasta Poznania i Gminy Puszczykowo, Ojców ze Zgromadzenia Ducha Świętego, darczyńców oraz członków Związku. Ośrodek działa od 1 lipca 2000 roku. Przebywa w nim obecnie 16 wychowanków w trzech grupach - dwóch po 5 osób i jednej sześciuosobowej. Czternaście osób przebywa z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu znacznym i umiarkowanym, a dwie osoby z powodu zaburzeń psychicznych. Trzynastu wykazuje znaczny stopień niesprawności ruchowej, a trzech - umiarkowane. Trzech pensjonariuszy, mieszkających w Puszczykowie jest doprowadzana do ośrodka przez rodziców we własnym zakresie, natomiast pozostałych trzynastu dowozi się z Lubonia (jedna osoba), Konarzewa (dwie osoby), Kostrzyna (cztery osoby), Pecny (dwie osoby), Krosna (jedna osoba) i Mosiny (dwie osoby).

Ośrodek działa w dni robocze od godziny 8-ej do 16-ej. W tym czasie prowadzone są zajęcia terapeutyczne usprawniające i fizykoterapia. Wychowankowie podczas pobytu w Domu otrzymują ciepły posiłek - obiad. Dom prowadzi kierownik mgr Jerzy Pelowski i trzech opiekunów - jedna osoba z licencjaturą z pedagogiki, pielęgniarka dyplomowana na V-tym roku studiów zaocznych z pedagogiki specjalnej, studentka IV roku studiów zaocznych z pedagogiki specjalnej oraz rehabilitant z wykształceniem średnim zawodowym w niepełnym wymiarze godzin pracy - 1/4 etatu.

O istnieniu pełnej integracji pomiędzy wychowankami i ich rodzicami a wychowawcami oraz prawdziwie domowej atmosfery mogliśmy się przekonać goszcząc wraz z przedstawicielami wszystkich instytucji, które przyczyniły się do powstania Domu, na jasełkach przedstawianych w dniu 20 grudnia 2000 roku przez pensjonariuszy w formie teatru cieni, połączonych z rozdawaniem prezentów, śpiewaniem kolęd oraz sprzedażą ozdób choinkowych i innych drobiazgów pomysłowo zrobionych podczas terapii zajęciowej.

Nie jest to kres naszych dążeń i możliwości - planujemy po wyburzeniu szpecących całość, nieużywanych obecnie, dawnych budynków gospodarczych - budowę sali gimnastycznej oraz zwiększenie docelowe liczby pensjonariuszy do 20, a być może nawet do 25 osób.

The Center has been in operation since July 1, 2000. Currently there are 16 patients in three groups – two groups of 5 and one of six. Fourteen persons are there because of moderate or significant mental handicaps, two persons because of psychological disorders. Thirteen of them exhibit physical handicaps to a significant degree, three to a moderate degree. Three patients, residents of Puszczyków, are conveyed to the Center by their parents, while the remaining thirteen are driven from other towns: one from Luboń, two from Konarzewo, four from Kostrzyń, two from Pecna, one from Krosno and two from Mosina.

The Center is open on workdays from 8 AM to 4 PM, during which time it conducts treatments of physical therapeutic medicine and physical therapy. During their daily stay, the patients receive a warm meal at mid-day. The Center is under the direction of Mgr. Jerzy Pelowski, with a staff of three care-givers: a licensed pedagogue, a graduate nurse in the fifth year of studies in special education, and a student in the fourth year of studies in special education; and a part-time employee who has a trade-school education in rehabilitation.

The complete integration among the patients, their parents and the staff, and the totally home-like atmosphere of the Center, became apparent to us during the Christmas pageant

on December 20, 2000, where the guests were representatives of all of the organizations which had contributed to the creation of the Center. The program included a puppet show, an exchange of gifts, singing of carols, and sale of Christmas tree ornaments and other small artifacts made during the course of occupational therapy sessions.

This is by no means the end of our capabilities or aspirations. We are planning to demolish the currently useless structures which mar the appearance of the property, and to replace them with a gymnasium. Also, we plan to increase the patient capacity to 20 or perhaps 25 persons.

Terapia zajęciowa
Activity therapy

